

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetéseket

vesz föl.

Autonomiai pártok és törekvéseik.

Pécs, 1897. július 16.

Egy nagyon aktuális jelentőségű kis füzet hagyta el a napokban a sajtót „A kath. autonomia és az 1871-iki szervező congresszus két pártja“ címmel, írta az 1871-iki congresszus egyik tagja. Aktuális különösen ez a füzet azért, mert a kath. autonomia ügye a nyilvánosság előtt annyira nincsen előkészítve, hogy még a műveltebb, minden egyéb közéleti kérdésben tájékozott intelligens körök, sőt még maga a papság is csak a sötétben tapogatózik, a mikor a kath. autonomiáról van szó.

Az 1871-iki kongresszusról alig ismerünk egyebet, mint annak egybeállítási szabályzatát, hány tagból áll, kik a tagjai s hogyan jutnak oda, de a kongresszus munkálatai, az egymással szemben állott pártok küzdelmei és törekvései felől bizony edes keveset tud a mai nemzedék. Annyit tudunk, s ezt is inkább csak sejtjük, hogy akkortájt a főpapság még egy követ fujván a kormányhoz, egyesült erővel azon voltak, hogy az autonomia ígéje testté ne váljék, azért posványosodott el a tárgyalás s lett az eredmény egyenlő a semmivel.

A fentemlített füzetben érdekes leírását találjuk az 1871-iki autonomiai pártok alakulásának és programjának, amely az imént mondottakat fényesen igazolja.

Arra nézve, hogy az egyházi és iskolai ügyekre befolyást kell engedni a világi

híveknek és az alsó papságnak is, nem volt véleménykülönbség, de lényeges eltérés mutatkozott, mikor arról volt szó, hogy mennyi befolyást, mennyi jogot adjanak? Ebben a kérdésben a kongresszus két pártra szakadt; az egyik — a főpapság pártja — összesen ötven papi s negyvenhat világi képviselő — kevesebb befolyást akart engedni; a másik párt, a hova csak három papi és ötvenkét világi képviselő sorakozott, tágasabb jogkört óhajtott. Érdekes jelenség gyanánt említi a füzet szerzője, hogy a főpapi párthoz csatlakozott negyvenhat világi képviselő között tizen-nyolc gróf és öt báró volt.

A két párt programja közti lényeges eltérés különösen az egyházi vagyion kezelése és az egyházi javadalmak betöltése körüli kérdésekben domborodott ki. A többség — a főpapi pártja — az állami kezelésben levő kath. alapok kezelését nem nagyon bolygatta, hanem főgondját a főpapi javakra fordította, ezek kezelését kivonta az autonomia köréből s csak arra volt hajlandó, hogy a főpapi javak a kongrua rendezése s a kath. nevelésügy segélyezése címén megadóztassanak s ennek a jövedelemnek a hovatartozása bizassék az autonomiai testületre.

A kisebbség ellenben az összes kath. egyházi vagyont és iskolai alapokat az autonomia kezelésébe kívánta vonni, csak a most élő püspökök, apátok és kanonokokra nézve fogadta el a megadóztatás elvét, de új kinevezéseknél a jószágkezelést

is az önkormányzati közegekre akarta bizni, ügyesebb, szakértőbb, jövedelmezőbb gazdálkodás szempontjából. Az ekként elérendő jövedelmi többlet, a püspökök személyes jövedelmének megszorításából s a kanonokok számának csökkentéséből megmaradó főleg az egyházi önkormányzat szervei által az alsó papság, szegényebb egyházak, iskolák és néptanítók helyzetének javítására fordítottassék.

Az egyházi javadalmak adományozását illetőleg a kongresszusi kisebbség azt akarta, hogy a püspökségekre nézve az egyházmegyei autonom gyűlés állapítsa meg a püspökjelöltek névsorát, mely mint az egyházmegye kívánsága az országos kath. kongresszus elé terjesztessék s a kongresszus ennek alapján teszi meg a hármaskijelölést a felségéhez. A kanonoki kinevezéseknél a kisebbség javaslata szerint maga az egyházmegyei gyűlés tenné meg a hármaskijelölést.

A főpapi párt álláspontja szerint egészen másképp történnék a kijelölés. A jelölést e szerint nem az egyházmegyei gyűlés javaslata alapján az orsz. kongresszus, hanem az országos autonomiai igazgatótanács tenné, amely a hercegprimás elnöke alatt három főpapi és hat világi főuri tagból áll. Ez az orsz. igazgatótanács sem az egyházmegyei gyűlést hallgatja meg a jelölés szempontjából, hanem az egyházmegyei tanácsot, mely csak négy papi és nyolc világi tagból áll, de még ennek javaslatához sincs kötele, mert

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A „nincsetlen“ ember.

A szóvalán és csöndes utcák járás-kelesközben jobbak, mint azok, ahol folyton járnak kelnek az emberek. Emitt köszöngetni kell jobbra és balra és fogadni némely köszönéseket. Nagyon unalmas ez. Ugy tetszik, akik ily helyen szeretnek járni, csak azért mennek oda, hogy egymásnak köszöngessenek. Más a csöndes utca. Akáék vannak az ut szélén s a kerítés mögöl a barackfa ága néz elő. A szemközti való oldalon egy gyerek gyilkol egy eperfát. Érett fekete gyümölcssei az utszélre potyognak. Valahonnan, (ki tudná, kié) előkövetkezik egy malac és isten ezen adományát saját gyarapítására fordítja.

Ez utcákon, ahol fák és füvek vannak, soha senkinek semmi baja az emberrel nincsen. Itt nem jön elébem a szokásos kiváltott ur, hogy hallottam e már, hogy Kapualj Péter felesége megszökött a főorgonistával. Sem senki nem mondja, hogy ez vagy amaz sikkasztott. Sem senki nem mondja, hogy miféle botrányok vannak. Olyan jó az, sem miféle botrányokról nem értesülni. Az ember

legalább nem évelődik, hogy mi: mennyi börtönbéli ember van az ismerősei között.

Igy, néptelen utcában járni, kedves időtöltés. Senki elébed nem áll a maga faragott mosolyával és senki henegeve nem megy a tulsó oldalon ama megokolással, hogy az ő cipőjének a sarka magasabb. Itt csend van és egyszerűség, amit úgy mondanak a világiakban bővelkedők:

— Alpári helyzet.

Természetesen, hogy alpári, mivelhogy parasztos. Parasztos dolog az ma, társalkodni a paraszttal. Pedig a paraszttal társalkodni szép s annál inkább is érdemes, mert sok tanyai paraszt akad, akinek külön könyvtára van, mint sok fehérkamásli urnak. Azal a különbséggel, hogy a paraszt ama könyveket el is olvasta. Rongyosak is a könyvei.

— Az a legszöbbs könyv — vélte egyszer tanyahelyen Vizhuzó Mihály — amelyik rongyos. Lám a biblia is ügön rongyos nálunk, mert nagyon forgatni a közönség.

Vizhuzó Mihály nazarénus, neki így könnyű beszélni az állapotokról. Aki azonban nem nazarénus, még tiszteli a boritalt. Ilymódon történt, hogy jön szemközti az utcán egy ember, két darab hasábfá a vállán. Munka után volt már az idő, késő délután, az ember ezt a két hasábfát bizonyosan napszámon

főül kapta, mert dolgozott érte. Parti munkás volt ez. Afajta zsákoló és kubikos, aki nap-nap után abból él, amit keres. Alacsony és lehetőszen szükvallu ember, szinte csodálni való, hogy vállá keskeny csontjain miként foglalnak helyet e súlyos fadarabok. De csak egy ideig viszi. Mikor a másik ház elé ér, leteszi a hasábfát, a kerítéshez támasztja, ő maga pedig a kocsamába megy. Az a ház ugyanis kocsma.

Természetes, hogy utána óvakodik az ember. A parti munkás beköszönt jóestéttel, amit szintazonképp viszonznak. Továbbá két deci bor irányában batorodik nyujtani panaszát. Abból iszik egy darabot. Akkor látja, hogy nézik. Vékony, alacsony férfi ő, de a fejében nincs semmi kivetni való. A feje formás, széles és nagy.

— Hiába néz le az ur — mondja minden bevezetés nélkül. — Tudja-e, hogy én ma, ha akarnék, őrnagy lehetnék?

Miután válasz a kérésre nem adatott, annál jobban kezdte beszélni:

— Hát tudja-e az ur — beszélte a távolos asztaltól, — hogy akivel én szolgáltam együtt a katonaságnál, az már őrnagy. Itt van most is a gárniómba. Nagy sarzai az őrnagy sarzai. Egy csillag, meg egy aranygallér képezi az őrnagyot. Hatvankilencben együtt rukkoltunk be, én azonban nem vit-

az igazgatótanács csak meghallgatja az egyházmegyei tanácsot, de nincsen kötelezve arra, hogy ezzel egyetértőleg állapítsa meg a jelölést.

A plebános-választást meg éppen úgy akarta megcsinálni a kongresszusi többség, hogy az egyház-községi tanács csak a püspök által eléje terjesztett három jelölt közül választhasson, ami valóságos jogcsonkítást jelent azokra a községekre nézve, ahol eddig szabadon választották a plebánost.

Ime a titka annak, hogy miért nem vezettek semmi eredményre az 1871-iki kongresszus tanácskozásai. — A kormánynak nem kellett a kath. autonomia, mert az bármilyen alakban is rá nézve eddigi befolyásának megszorítását jelentette volna; de nem kellett a főpapságnak sem, mert vagyoni és hatalmi kérdésekben szívesebben és könnyebben paktálhatott a kormánnyal, mint bármilyen önkormányzati hatósággal.

Ha a főpapság az autonomiát komolyan óhajtotta volna, az általa sugalmazott önkormányzati szervezet életbeléptetése semmi akadályba nem ütközött volna, hisz a kongresszus többsége azt támogatta. De hát az a többségi javaslat csak azért lett kieszelve, hogy elvegye az autonomiától a kedvét annak az egyetlen elemnek is, a mely az egyházi önkormányzatot még komolyan akarta. S ezt a célt a legtökéletesebben el is érték, mert az a párt, mely az autonomiát nem akarta üres formasággá súlyosítani, hanem komoly önkormányzat szervezését tűzte ki feladatául, a kongresszuson kisebbségben maradt, semmi érdeke nem volt tehát abban, hogy a kongresszus többségének javaslata törvényerőre emelkedjék, mert azzal csak annyiban változott volna a helyzet, hogy az a befolyás, a melyet a kormány gyakorolt a kath. egyház vagyoni és személyi ügyeire, átment volna egypár főurnak a kezébe; ezért az eredményért pedig éppen az egyházi önkormányzat igaz hívei lelkesedhetek legkevésbé.

Most új kongresszus egybeállítására nyílik alkalom s az 1871-iki pártalakulás-

em tovább, csak cukfírer voltam. Lehettem volna őrmester is, de nem lehettem. Tudja miért, uram? Ezért-e!

Meglökte a kezével a kétdecis poharat, hogy lotyogott benne a bor.

— Ezért nem lehettem. Pedig, kedves uram, akkoriban, aki észszel élt, annak nagy előhaladása történt. Nekem rokonom a Villám János a huszároktól. Az most a honvédoknál altábornok. Huszár altábornok! Két csillag, köröskörül aranygallér és piros béllésű köpönyeg képezi az altábornokot. Az nekem egy rokonom, hogy a feleségének a kisebbik öcsöcsé az én feleségemmel testvérsógor. Valóságos tulajdon testvérsógor. Náci bácsi, az isten áldja meg, ugyan adjon még két deci bort.

A Náci bácsi hozta a bort. Ő a harmadik asztalnál ült, háttal volt neki a beszédés ember s a háta mögül integetett, hogy minden úgy van, a hogy beszél.

— Villám János, az másik sógora pedig csendőrparancsnok. Bizonyára ismeri a kedves ur. Látja ez a sors. Nézze, ez az őrnagy, akivel együtt rukkoltunk be hatvan kilencben, nem felejtett ám el. Ha találkozzunk, kezet fog velem, kezet fog, meg is szorítja. Ezt a kezet, az én kezemet. Azt mondja olyankor: hogy vagy régi jó cimborám? Látja, az ilyen ember képezi az ő-

ból levonhatják a világi kath. hívők az üdvösséges tanulságot, hogy milyen képviselőket küldjenek oda, ha igazán akarják az autonomiát. Mert ha az új kongresszuson a független világi elem többségben lesz, a független kormány, sem a főpapság nem fog kitérhetni a valódi, reális önkormányzat követelésé elől.

De ehhez a független kath. világi elemnek nagyobb érdeklődése szükséges, mint a milyent az eddig lefolyt választásoknál tapasztaltunk, mert az ügy fontosságának ez a kicsinylése, ez a nemtörődomség ismét csak kudarcra, vagy ami ennél is rosszabb: önkormányzat cége alatt egypár oligarcha uralmára fog vezetni.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 16.

Kegyes fülentések.

A likvidátornak és vadász embernek egyformán megengedett és elnézhető hibája az ugynevezett lóditás — a csunya nevével nem akarom ide írni, nehogy kegyes fülentéseimért érdemen felül lakoljak meg.

Nehéz fárasztó munkában testileg, lelkileg kimerülve érkeztem kies, sokat ócsárolt és szapult, de azért nagyon látogatott fürdőnkbe, Harkányba, melyet ha némelyek gáncsolnak is, azt mondhatom, hogy csak az rossz ott némelyiknek, amit az emberek adnak, mert az Isten adománya, a víz — az kérem esoda hatásu, aki nem hiszi, nézze meg; a szegény nép által fűzfából készített mankókból, melyeket a betegek a park végében leszurtak, már egész liget képződött, itt hívja kicsi párját fészkére a szerelmes gerle, ide rakja fészket a szívárvány színeiben kérkedő cinege s ide huzódnak a méla hold világánál a szerelmesek.

Már ismét a fülentést fogják a szememre vetni azok, a kik Harkányt ismerik s szemem közé nevére kérik a fűzfaliget megmutatását, hát kérem igaz, nem lombos az, de miért? Mert a betegek a mankót már soká hordták s úgy kiszáradt, hogy még a meleg talaju Harkányban sem tudott kiszökdülni, de ennek nem Harkány az oka, hanem a betegek, miért nem hordanak zöldelő fűzfából mankót, akkor bizonyára igazam lenne.

nagyot. De nemcsak ha úgy elvéte, valami kis utcában találkozunk, hanem akárhol hozzám ereszkedik. Szép is az ilyesmi egy ilyen embertől.

Ivott lassan s megnézte, hogy mennyi maradt még a pohárban. B.z abban nem sok.

— Kedves ur — szót át megint az asztaltól — nézze csak, hatvan kilenc előtt együtt dolgoztunk a Back-malomban. Nem Back malom volt az még akkor, hanem azon a néven nevezték, hogy export-malom. Ő csak olyan külső űr volt, én pedig a finom lisztnél dolgoztam. Ő űr volt, én a finom lisztnél. Amaz most őrnagy, én meg mi vagyok?

Vékony szürkés bajusza lekonyult, ahogy összefogta a száját.

— Mi vagyok? Vizparti ember vagyok, sohasem leszek más. Amannak pedig nyitva az ut az ezredességig. Arany gallér és három csillag képezik az ezredest. De azonfelül már megint vizsgát kell tenni. Tudom, mondta nekem. Náci bácsi az isten áldja meg, adjon még egy pohár bort. . . Én voltam a finom lisztnél, ő csak kint bakteroszkodott. Ez a sors, kedves uram.

Utött-vert pipát szedett elő, a zsebéből pedig egy marék dohányt. Rá is gyujtott.

— De azért látja — folytatta megint,

A megyei fiakus is foglalkozott a fürdővel, hogy szobái nedvesek s így a beteget még jobban beteggá teszik, hát kérem alás-san, ne menjen a beteg nedves szobába, hanem csak a főorvos Viráginé vagy Faluvéginé ő nagysága házaiba lakni, majd nem panaszkodnék a lakásra.

Ismét mások azt mondják, hogy a konyha drága és rossz; én kérem ép azért boszankodtam, hogy egész napi böjt után a vacsora csak elmállott fogaim között s kevesebbet fizettem, mintha rendesen ebédeztem és vacsoráztam volna.

Kell-e még ennél erősebb cáfolat. — No de legyen elég a rágalmak sorozatából, rátérek a jó oldalaira, amiért mindenki elismeréssel adózik.

Ismétlésekbe nem akarván bocsátkozni, nem írom le, mily nyomorult testi és lelki állapotban érkeztem meg, úgy is tudják azok, akik látták, de legyen elég, hogy akkor, mikor a göncöl szekerének hét csillagát meg lehetett már látni, teljesen jól éreztem már magam, testem, lelkem felüdült, kedves női társaság üldögélt kint Faluvéginé ő nagyságánál, s én boldogan élveztem rokon körömben a pihenést.

Önök talán azt hiszik, hogy én egyenesen tudva mentem oda a rokonokat látogatni, de nagyon csalódnak, mert én a rokonokat csak ott fedeztem fel. Itt van például Bácskainé ő nagysága, hát kérem, ő született Nagy leány, itt nem volt nehézség kisütni az atyafiságot, mert az én familiámban is voltak Nagyok — ezt minden tréfa nélkül el lehetik.

A második rokontól a kis patikárusné — de félek a félreértéstől, hát megírom, hogy nem a harkányi, hanem az édes, hát ez is rokon, mert ő L—vics leány, a feleségemnek van szintén ilyevű rokona, csak hogy a nevének vége nem vics, hanem L. . . nák, de ki akad fen ily csekélységek, tehát itt is kész atyafiság, itt van K—né ő nagysága, vele is áll a rokonság, az ő nevére hogy el ne áruljam, csak annyit írok, hogy szintén a feleségem révén rokon, mert az én feleségem is született Kis leány, a neve ugyan nem az, de el lehetik, hogy kis leány volt mikor megörvendeztette szüleit megérkezésével.

A negyedik rokonról nem írok, mert Tóni bátyánk révén ő csakugyan hamisítatlan vérbeli rokon, az igaz, hogy most már tán ezt sem hiszik el, de ennek megírásával tartoztam az igazságnak. Sajnos, hogy ebből a sok atyafiságból származó jogok élvezetére nem jogosítottak fel, de azért kedves órák

én nem vagyok szociáldemokrata pártos. Tudom én, kivel beszélek. Ne képzelje, hogy nem tudom. Toll és papiros képezik az ujságszerkesztőt. Hanem kedves ur, de sok hiábavalóságot írnak néha abba az ujságba. Szociáldemokrata! Én!

Nem igen égett a pipa. Gyufaért kellett kotorászni a zsebben. Lassan került elő, bizonyosan kevés volt az is.

— Nézze — mondta — Ujvidéken kubikmunkán voltam és volt köztünk egy gróf. Érte jött hintón a bátyja, elvitte, fölöltöztette, ötveneseket adott neki, meg százasokat. Csak visszajött. Azt mondta, kedves barátaim, nem hagyom el magukat. Miért jött vissza, kedves uram, miért? Mert kubikmunkára esik legjobban az ital.

Főállt most.

— Isten áldja meg, kedves uram — mondta.

— Náci ur, a szombat képezi a fizetést. Megyek haza. Fáradt vagyok.

Lassan haladt ki az ivóból, odakint felvette a hasábfákat s ment kiféle, a merre a szegények házaai vannak. Távozóban még hallani lehetett, amint beszélte:

— Tulajdon testvérsógorom altábornok a huszároknál. . . Én pedig mint nincsetlen, szegény ember képezem a világot. . .

Tömörkény István.

voltak azok a holdvilágnál, kedves rokonaim mal sétálva egyszer csak megszólal a cigányzene csendes akkordja; az alvajárókat játszó egy új érkezett vendégnek s mi is miről hipnotikus álomba merülve lépkedünk a nagy fehér ház elé, de midőn oda értünk, már csudára ébredtem, ugyanis a cigány akkor már tüzes csárdást játszott s honnét honnét sem, előbukkant a Doktorkánk, derékon kapta Bácskay rokonomat, én pedig egy nem rokonomat és úgy jártuk a csárdást, perdültünk, fordultunk, hogy csak úgy lobogott a hajunk; pedig Bácskayné ő nagysága is mint beteg érkezett ide. S önök elhiszik, hogy ő nagysága beteg? Én nem!!

Sárosfalvi.

Napirend 1897. július 17-én.

Naptár: szombat, jul. 17. — Róm. kath.: Elek. — Prot.: Elek. — Görög-kel. (jul. 5.) Márta. — Zsidó: S. Balak. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 34 perckor. — Hold két este 9 óra 8 perckor; nyugszik reggel 7 óra 50 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, helyenkint csapadék és hűvös idő várható.

— **(Szepes-ekviem)** Ma délelőtt 10 órakor a belvárosi plébánia templomban tartották meg a gyász-istentiszteletet néhai Szepes Ignác b. pécsi püspök lelkiüdvéért abból az alkalomból, hogy ma volt évforduló napja elhalálozásának. A gyászmisét fényes segédlettel Magenheim József belvárosi plébános celebrálta, mialatt a kóruson egy gyönyörű szerzeményt adtak elő zenei kísérettel. A templomhajó közepén diszes katafalk volt, tetején a papi jelvényekkel és a püspöksüveggel. A fekete posztóval leterített első pad-sorokat a városi bizottság tagjai és a városi tisztviselői kar foglalta el Majorossy Imre polgármester élén, ekként róva le a kegyelet adóját a város egykori jótevője iránt.

— **(Autonomiai képviselő jelölés.)** A szt.-lőrinc-kerületi kath. választók f. hó 15-én Szt.-Lőrincen népes értekezlet tartottak, a kongresszusra felküldendő képviselő kijelölése céljából. Babócsay Pál kanonok, bevezető beszéde után az értekezlet tisztikara közfelkiáltással következőkép alakult meg; elnök Dr. Szabé István szigetvári orvos; alelnök Gebauer Tivadar szt.-lőrinci kereskedő; jegyző Somssich Sándor ózdi néptanító. Az elnöknek határozottan tett ajánlatára autonomiai képviselőjelöltül egyhangulag kikiáltott Gr. Festetics Imre csertői földbirtokos, akit erről az értekezlet sürgönyileg értesített. Szautter Antal görccsönyi plébánosnak, nagy lelkesültséget, hatást keltő beszéde zárta be az értekezletet. — A sásdi plébánia területének választói tegnap tartott értekezletükön, Gundy Miklós esperes-plébános előterjesztésére jelölték el Erreth János, pécsi ügyvédi kamarai elnököt és gróf Majláth Lászlót fogadták el. A szavazás f. hó 18—20. napjain lesz.

— **(Katonatisztek kirándulása.)** Mint sásdi levelezőnk írja, vasárnapra odavárják a sásdiak a 44-ik és 52-ik gyalogezredet tisztikarát, a tisztek családjával együtt, a kik vagy 100-an vesznek részt a kiránduláson. F. hó 18-án délelőtt 11 órakor érkeznek meg Sásdra, hol a katonazenekar fogja őket várni. Kopács vendéglősnél 100 személyre van ebéd rendelve, melynek el-

költése után a sásdi templom körüli szép térségen és az esperes-plébános tágas és tündéries szépségű kertjének terebélyes fái alatt töltik el a délutánt a kirándulók, kik az esti hét órai gyorsvonattal indulnak haza Pécsre.

— **(Halálozás.)** Böhm Manoné sz. Pammer Erzsébet tegnap délután, életének 53-ik évében meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 5 órakor lesz a király-utca 26. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért a szt.-misét f. hó 19-én d. e. 9 órakor tartják a belvárosi plébánia-templomban.

— **(Letelt szabadság.)** Rákosi Imre dr., pécsi kir. alügyész, letelvén szabadsága, melyet Ischlhen és Münchenben töltött, tegnap Pécsre érkezett s ma már ő képviselte a vádhatóságot a bűnügyi végtárgyalásokon.

— **(Hangverseny Lipiken.)** A lipiki fürdő vendégei kitünően sikerült műkedvelői hangversenyt rendeztek az ottani r. k. templom építési alapjának javára. A hangversenyen közreműködtek: Simonich Henrik kitünő hegedű- és gordonka játékaival, a melyet dr. Schwimmerné tanárné kísért zongorán kiváló művészettel. Ugyancsak Schwimmerné urhölgy kísérte a többi zene- és ének-számokat is. Heller Irma kisasszony zongora játékaival, Beck Vilmos pedig énekével gyönyörködtette a közönséget. Közben magyar és horvát nyelvű felolvasás is volt. A reggeli órákig tartó tánemulatság fejezte be a sikerült hangversenyt, melyen a négyest 80 pár táncolta.

— **(Ezer új csendőr.)** A kormány a csendőrség létszámának tetemes emelését tervezi. Ezer emberrel akarják megszaportani a csendőrség erejét s a belügyi és honvédelmi miniszteriumban már nagy sietséggel dolgozzák ki a terv részleteit, melyek szerint újabban kétszáz csendőröst és hat szárnyparancsnokságot állítanak föl. A Bánffy féle kormányzati rendszert jellemzi, hogy a csendőrszuronyokba veti minden bizalmát, a gazdasági és kulturális célok ápolása helyett pedig ilyen költségekkel akarja megterhelni az államháztartást. Ugy látszik, a választások óta kedvelték meg a csendőrség intézményét, mely mindenképpen bevált a polgárok akaratának erőszakos letiprásánál. A kormány most az ezer új csendőrrel akarja növelni hatalmát, a mi eléggé bizonyítja a szabadelvűnek nevezett rendszer gyámoltalan erőszakosságát.

— **(Lemondás.)** Várady Ferenc, a „Pécsi Napló“ felelős szerkesztője lemondott a pécsvárosi törvényhatósági bizottsági tagságról. Várady hivatalból tagja lévén a vármegyei törvényhatósági bizottságnak is, a törvény értelmében két testvértörvényhatóságban helyet nem foglalhatván, — ezért mondott le a városi bizottsági tagságról.

— **(Jótevényes eső.)** A ma reggelre beállott esős idő, de leginkább a reggeli nagy, zuhogó eső nemcsak a szőlőbirtokosoknak és a gazdáknak okozott örömet, de örömet szerzett az 52-es bakáknak is, kik ma reggel kezdtek volna el két napra terjedő harcászati lögyakorlatukat a mecsekhegyi lövőtéren. Az eső azonban elmosta a gyakorlatokat, legalább a mai napra és már reggel

nyolc órakor vigan cipelték haza a bakák a céltáblákat a Mecsekről, örülve, hogy a mindenképpen jótevényes eső nekik is hozott egy kis örömet s megszabadította őket, legalább a mai napra, a lögyakorlat fáradsalmaitól.

— **(Betörők a szőlőben.)** Horváth N. őrnagy makárhegyi szőlőjében levő préházát a napokban feltörték. A betörő — aki valami szép zsákmányt remélt a préházban találni — a tető fedelét kifejtve mászott be a padlásra s mivel az szénával zsufolva volt, a széna között úgy tört magának utat nagy erőlködéssel a lejáróig, hol aztán bejuthatott a préházba. Ott azonban nem szoktak tartani semmi értékes dolgot, mert a préház csaknem minden évben meg szokták látogatni a betörők s így nem is vihették magával mást egy — rossz nadrágon kívül. A rendőrség a nyomozást megindította s már eddig annyit kiderített, hogy a betörő Urögn felől jöhetett a szőlőbe s a legnagyobb valószínűség szerint valami elkényszeredett csavargó volt, aki a sikertelen kirándulás után másfelé vette útját, olyan tájra, ahol a préházakban, ha mást nem, hát legalább egy kis — bort tartanak.

— **(Pusztai tűz.)** A Szentlőrinc melletti Fenyves-pusztán, mely a pécsi káptalan tulajdonát képezi, egy gabonakazal, eddig ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A tüzet a kivonult bicsérdi és szentlőrinci tűzoltók lokalizálták s így az nagyobb kárt nem okozott.

— **(Szédelgés az „Albrecht-alappal“.)** A honvédelmi miniszteriumban egész rakás kérvény van, amelyekben Albrecht főherceg alatt Olaszországban 1866-ban szolgált katonák segedelemért folyamodnak. Valamennyien az „Albrecht-alap“ot emlegetik, mint amelynek egyenesen a szóban levő 1866-ban szolgált katonák anyagi támogatása volna a rendeltetése. A miniszteriumban azt hiszik, hogy valami szélhámos szövetkezet jár-kezel az országban, amelynek tagjai a kérvényezőket előleges fölvilágosítási díjak bezsebelése mellett alaposan rászédtek. Ilyen alapítvány ugyanis a honvédelmi miniszterium kezelésében nincs és nem is volt, s most a miniszter körlevél útján fölhívja az összes törvényhatóságokat, hogy azokat, akik ezután hasonló folyamodványokat nyújtanak be, kellőképpen világosítsák föl.

— **(Gyümölcstolvajok.)** Így, gyümölcserés idején, akcióba lépnek a szőlőhegyeken a gyümölcstolvajok is, kik esténként és az éjszaka homályában nagy igyekezettel szokták megdézsmálni a gyümölcsfák termését. Persze a hegyőrök, ismervén a gyümölcstolvajoknak ezt a szokását, kétszeres éberséggel figyelnek ilyenkor a szőlőkben és gyakran meg is csipik a gyümölcstolvajokat. Ilyen jó fogást csinált ma éjjel a bárány-uti szőlőkben egy hegyőr, a ki nem kevesebb, mint hat gyümölcstolvajt csipett meg. Elfogni azonban egyet se fogott el belőlük, mert megugrottak előle, de bűnjelként egyiknek a sapkáját, másiknak a kalapját és így tovább fogott ott tőlük valamit. Most a rendőrség megtette az intézkedést a gyümölcstolvajok kézrekerítése iránt.

— **(A vadférj büne.)** Egy mindennapi vadházasság prózai végét jelenti az a

panasz, melyet egy középkorú asszonytól ma reggel a rendőrségnél. Az asszony, korán özvegyességre jutván, egy ideig csak elviselte a magányos élet unalmasságát, de mikor már nagyon beleunt, keresett magának valakit, aki magányos napjait felderítse. S mert olyat nem kapott, aki törvény szerint urává lett volna, fogott olyant, akivel csak úgy balkézről osztotta meg az élet örömeit. A vadférj ugyan gyerekmber volt az asszonyhoz képest, de azért szerette, mert jó dolga volt mellette. Hiszen sosem engedte neki, hogy folytassa a kötörés nehéz mesterségét, amiből ezelőtt fentartotta magát, hanem megtette magánzónak, hiszen munka nélkül is megélhettek az asszony házában és szüleijének jövedelméből. Éltek is szép egyetértésben két álló esztendeig, csak mostanában kezdett a vadférj elégedetlenkedni és elhanyagolta mindjobban az asszonyt. Az éjjel pedig azt tette, hogy szó nélkül felszedelkődött s megszökött az asszonytól, magával vivén annak kerek száz forintját, mely összeget egy szekrény feltörése után kerített magához. Ez a vadférj büne s most emiatt keresi a rendőrség, hogy leszámoljon vele.

— **(Menyecskék harca.)** Hogy az eső se tudja lehűteni a boszuálló asszonyok haragját, mutatja az a verekedés, mely ma reggel történt a sikiósi utca végén. Két kackiás sokac menyecske találkozott ott egymással, a kik úgy látszik — rég várták ezt a találkozást, mert minden előkészület nélkül fogtak bele a harcba, melyet csak rövid ideig folytattak szóval, hanem siettek ökökre menni és egymás arcán kék nyomokat hagyni. A mely dicséretes szándékukat el is érték, sőt mikorra egy rendőr szét birta őket választani, már mindkettő véres volt; egyiknek a füle, másikkal a szájaszéle volt behasítva. A kölcsönös tettelegesség folytán most majd mindkettő vádlottakként fognak a bíróság előtt állani.

— **(A sérült ezüst egyforintosok.)** A pénzügyminiszter a sérült és forgalomból kizárt o. é. ezüst egyforintosok beváltási határidejének meghosszabítása tárgyában a következő rendeletet adta ki: Mult 1896. évi július hó 4-én 41.684. sz. alatt kelt és a „Budapesti Közlöny“ 1896. évi folyamának július 15-iki számában az átlukasztott, vagy másképen, de szintén nem a rendes forgalom folytán sulyban megfogyott o. é. ezüst egyforintosoknak az állami pénztáraknál és hivataloknál való kezelése és beváltása tárgyában kiadott körrendeletben elrendeltem, hogy ily sérült következtében a közforgalomból kizárt és hivatalból átlukasztandó, illetőleg ollóval bevágandó ezüst egyforintosok a fél kivánságára 1897. évi július hó 15-ig a körmőcbányai m. kir. pénzverő hivatal által nyers suly szerint és pedig 1 kgrm. verde-anyag után, hatvan (60) o. é. frnyi egységért véve alapul, korlátlan mennyiségben beváltassanak. Az osztrák cs. kir. pénzügyminiszteriummal egyetértőleg a most idézett körrendeletben 1897. július hó 15-ére megszabott beváltási határidőt 1898. évi július 15-ig ezennel meghosszabbítottam. Az állami pénztárak ezen hirdetményt a közönség által láthatóan kifüggeszteni kötelesek és egyuttal tartoznak az állampénztárak és hi-

vatalok a fél kivánságára ezeknek az érmekek a m. kir. pénzverő hivatalhoz leendő be küldését, valamint a pénzverő hivatal által megállapított beváltási összegnek kifizetését a hozzájuk intézett utasítás értelmében közvetíteni.

— **(Meglopott asszony.)** Serge Istvánné, pellérdi lakosnót ma a piacon valami ismeretlen jómadár kizsebelte. Legalább panasolta ezt az asszony a rendőrség előtt, ki mikor a piacra érkezett, még a zsebében volt öt forint készpénze; de a mikor egy vásárlás alkalmából fizetni akart, a pénzt nem találta sehol. Hogy ki zsebelhette ki, arról fogalma nincs s az elveszett öt forint valószínűleg örökre elveszett marad,

— **(Nem volt szerencsájuk.)** Az éjjel a Mezőszél-utcában — mint értesülünk — két udvarban is jártak ismeretlen csirkefogók, kik az esős, sötét éjjelt arra akarták felhasználni, hogy megdézsmálják az aprójóságólakat. Azonban egyik helyen sem volt szerencsájuk, mert a házbeliék észrevették őket s mikor kimentek az udvarra, a csirkefogók ész nélkül siettek kereket oldani. Az egyik azonban még ebben is szerencsétlen volt, mert üldözői közül egy markos szolga legény leszakította róla a kabátját, ami most jó lesz korpusz deliktinek. Csak a belevaló egyént kell megtalálni s a tettes bizonyára az lesz.

— **(Elemelt ajándék.)** Egy uric családhoz ma reggel nagy pakkot szállított egy kereskedőtanonc. Ajándék volt benne, mely a családfő holnap névnapjára szolgált volna meglepetésül. A pakkot a kapu alatt tette le a tanonc és ment bejelenteni megérkezését a ház asszonyának. Mire beszélhetett vele és a pakkért kimentek a cselédek: az nem volt sehol. A nyitvalevő kapun át valami vakmerő tolvaj elemelte és úgy eltűnt vele, hogy egész napi nyomozás után sem találták meg.

— **(A mohács - pécsi vasut)** bevétele az elmúlt félévben 353.518 frt volt, mely összeg 19.302 frttal haladja felül a tavalyi félév bevételét.

— **(A távollevők honpolgársága.)** A magyar honpolgárság távollét által való elvesztésének kérdésében a belügyminiszter legközelebb a következő átiratot intézte a honvédelmi miniszterhez: Ama nézetéhez, mely szerint a kivándorlottakra nézve annak megállapítása, hogy távollét által magyar honpolgárságukat elvesztették, a belügyminisztert illeti, teljhatalmulag hozzájárulok. — Ez az elv rendelet után nem mondatott ugyan ki, de a dolog természetéből folyik, hogy erre kizárólag az állampolgársági törvény illető szakaszának végrehajtására hivatott belügyminiszter illetékes s tényleg ilyen a gyakorlat is. Önként értetik azonban, hogy az állampolgárság elvesztésének megállapítása csak akkor foglal helyet, ha a fölmerülő esetekben kérdésessé tétetett, vagy valamely szempontból szükségesnek mutatkozik. Az ügy érdemére nézve abbéli nézetemnek adok ki fejezést, hogy az Amerikába költözött védkötelesek a szerint, amint kilétük iránt adatok állanak-e rendelkezésre, vagy nem, a távollevők, illetőleg a teljessen ismeretlenek lajstromába veendőek fel és tartandók nyil-

ván, végleges kitörölésük azonban csak a belügyminiszterium kijelentése alapján történik.

— **(Szívenlőtt leány.)** Tragikus vége lett Német-Márokon két gyerek játéknak. A magukra hagyott gyerekek a töltött fegyvert kivitték apjuk szobájából az udvarra s ott játékból egymásra célozgattak vele. — Ott volt a gyerekekkel a kis Hoffmann Katalin is, a kire a mint az egyik fiu ráemelte a fegyvert, az elsült és a kilenc éves kis leányt szíven találta a lövés. Egy jajszó nélkül terült el a földön holtan s szülei, mikor este a munkából hazatértek, már csak kihült holttestét láthatták viszont. Az ügyben különben megindították a vizsgálatot.

— **(Zálogházak visszaélései.)** Egy kis zálogházos rendszabályt küldött le ma a városhoz a belügyminiszter. Mint leiratában mondja, gyakran megtörtént ország-szerte, hogy a kezi zálogos üzletekben elzálogosított értéktárgyakat az elzálogosítás ideje alatt a zálogházos meghamisította, illetve valamely értékes dolgot kevésbé értékessel cserélt ki. A zálog tulajdonosa az ily módon történt csalást a zálogtárgy kiváltásakor azonnal nem vette észre, hanem csak akkor, a midőn jogait már nem érvényesíthette. A miniszter írása leginkább az ékszerekre vonatkozik. Azokkal történt meg legtöbbször, hogy a beléjük foglalt ékezetek kicseréltek. A miniszter most fölemlíti, hogy a kezi zálogokról szóló törvény szerint a zálogbetevőnek joga van követelni, hogy a zálogba adott tárgyat tartalmazó tartány az ő pecsétével lepecsételtessék s ezt a tartányt a zálogosnak fölbontani nem szabad. A kiváltáskor aztán a zálogbaadó meggyőződhet arról, hogy a pecsétje sértetlen. Miután azonban a törvény ezen rendelkezéséről a közönségnek tudomása nincs, azt nem is követeli. Elrendeli ezért, hogy a leiratához mellékeljen s erről szóló felvilágosítás minden zálogházban szembe tűnő helyen kifüggesztessék s erről a törvény értelmében a zálogházakat havonta vizsgálni köteles hivatalnok meggyőződni tartozik. Idáig rendben van a dolog. Most már csak az kellene, hogy a rendőrség be is tartsa a rendeletet mindenütt, a hol csak zálogház van!

— **(Leányszöktető kereskedősegéd.)** Kedélyes szerelmi történet a kereskedősegédé, ki tizennyolc tavaszával, alig hogy kikerült az inaskorból, mikor szabályos nyolcasokkal kellett felloccsolnia az üzletet, szerelmes lett egy árvaleányba s miután a regényekben is úgy vagyon megírva, hogy a boldogságnak az útja viszontagságos, hát ő is nekivág annak az utnak, mert ő is olyan boldog akar lenni, mint a regényhősök, akik mindaddig élnek, míg ábrándozó ifjút és leányt hord a hátán a földteke. Régen ismerték egymást ő és a leány, aki viruló tizenhat esztendő s hajadon. A két gyerek egymásba szeretett, s elhatározták, hogy egymáséi lesznek. De hogyan? Hát megszökönek. Amint tervezték, ki is vitték. A leány tegnap este kiszökött a házból, a fiu várta künn dobogó szível. Azután karonfogva indultak el a szigeti országúton az utcáig, hol a legényke szülei laknak. Tanakodtak egy ideig, hogy mit csináljanak, majd a legény kapott ész-

hez s ajánlotta a szive bokkrétájának, hogy míg a házban nyugvóra térnek, addig rejtőz-
zék el az éléskamrában s majd később ismét
előjönnek és folytatják a félbe szakított utat.
Igen ám, de a kereskedősegéd tervez, a ren-
dőség végez, — otthon ezalatt észrevették
a leány eltűnését s a rendőrökkel kerestetni
kezdtek. És az a bizonyos erély és tapintat
a helyes nyomra vezette a rendőröket, a
legény atyjának lakására. Ott felverték az
egész házat s a reszkető galambocskát, a
kereskedősegéd szive bálványát megtalálták
a kamarában s nagy diadallal vitték haza a
nevelő anyja lakására. Ezalatt persze a fiut
erős szemrehányással illették a szülei. A fiu
azonban nekidühödött és leöléssel fenyegetett
mindenkit. Erre aztán a rendőrök bevitték
éjszakára a fiatal embert, akit ma reggel
szabadon bocsájtottak, miután a dühét kellő-
képpen kifújta. Ez rövidesen az ábrándos
kereskedősegéd története.

— **(Megugrott ökör.)** Hogy az
ökor nem menne a maga jószántából a vágó-
hidra, ha nem vezetnék, tegnap estefelé ökör-
től szinte nem is várt ügyességgel bizonyi-
totta be egy fehérszörű, kajlaszarvu ilyen
négy lábú filozóf, mely R a t k o v i c s Ferenc
tulajdonát képezi. Ugyanis megugrott az ud-
varból, hová beteretlék s úgy elinalt, hogy
még ma sem tudják, merre barangol. A meg-
ugrott ökröt most mindenfelé keresik.

— **(Eltévedt leány.)** A kozári sző-
lőhegyen a hegycsősz tegnapelőtt egy hatéves
kisleányt talált, a ki sirva bolyongott a szőlők

között s elmondta, hogy egy éjszakát már
kint aludt a szabad ég alatt, mert hazulról
eltévedt és nem tudott visszatalálni. Hogy
hová való és szülei kicsodák, azt sem tudta
azonban megmondani, csak az irányt birta
nagy általánosságban megjelölni, a mely táj-
ban a szülei lakhatnak. A hegycsősz egy
napi keresés után végre a bányatelepi Fehér-
hegyen ráakadt az eltévedt kis leány szüleire,
a kik gyermekük elveszte fölött már csak
nem kétségbeestek.

— **(Amerikai örökség.)** Azok a
bizonyos amerikai nagybácsik, akik kietlen
legényi szobában fejezik be hányt-vetett éle-
tüket és milliókat hagynak hátra az itthon-
hagyott atyafiságnak, mindinkább ritkulnak
és kivesznek. Annál nagyobb feltűnést kelt
aztán, ha a világtengeren tulról mégis hir
érkezik egy ilyen derék nagybácsiról, aki
két dologgal örvendeztetni meg a rokonait: 1.
Azzal, hogy behunyta a szemét. 2. Hogy
óriási örökséget hagyott hátra. Ilyen nagy-
bácsiról beszéltek a napokban Pécsen. A
boldog örökös, mintha már zsebében csörögne
a töméntelen kincs, kezdte Eiffel torony ma-
gasságból nézni a helybeli világot, került
az ismerőseit, ha pedig belébotlott valaki,
röviden és ridegen végzett vele, ellenben
tekintélyesebb emberek előtt bizalmasabban
és nagy bőbeszédűséggel nyilatkozott az ő
több milliónyi örökségéről és jövőd tervei-
ről. Tényleg kapott is New Yorkból egy an-
gol levelet, amelyben arról értesítették, hogy
rokona elhunyt és az örökséget átveheti. Az

örökös egy ügyvédre bízta a dolgot. Az ügy-
véd aztán utána járt a dolognak és alaposan
lehetősége az örökös fenhéjazó lelkesedését.
Kiderült, igaz, hogy örökölt, de ez az örök-
ség a temetési költségek és a hátrahagyott
adósságok leszámításával nem rug többre,
mint tizenhét dollárra, amely összeget az
örökösnek kiutalványozták, de oly föltétellel,
ha husz dollár utánjárasi költséget fizet. A
kiábrándulás, mint mondják, keservesen esett
az örökösnek, aki most csak az éj legsöté-
tebb óráiban mer az utcán megjelenni, de
akkor is a legnéptelenebb utcán.

— **(Elveszett kezeit.)** Tegnap
este egy urinő elvesztette a kezeit, mely-
ben értékes csipkeneműek voltak. A becsu-
letes megtalálót kéri, hogy vigye fel az el-
veszett kezeit a rendőrségre.

Avult pénzeket, érmeket, régi talléro-
kat és ezüst huszasokat, mint mindennemű
régiséget készpénz mellett a legmagasabb
árban avagy cserében, más tárgyak ellen
vált be. **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pé-
csen Király-utca (Hattyu épület.)

Művészet, irodalom.

○ A Pesti Hírlap, mely a folyó év
második felével fennállása második évtizedét
tölti be, megint sok érdekes dolgot helyez
kilátásba a közel jövőre. Regénycsarnokában
J ó k a i M ó r-tól fog új regényt közölni, tár-
carovatában pedig M i k s z á t h K á l m á n
hosszabb elbeszélését. A Pesti Hírlap tárcáit

Irta: EGBERT W.

89

lélte Kernow Hermin leveleiben a finom tapintatot s a
gazdag lélek megnyilatkozását. Természetes, hogy ennek
következtében ő sem mulasztotta el szellemességét meg-
sarkantuzni, ha elmés leveleire a választ utnak indi-
totta. Ezáltal a két lény, kik korra és rangra olyan
távol estek egymástól, lelki rokonságba jutottak.

Mikor a hó elolvadt s a tél a tavasznak engedte
át helyét, a vasuti állomásnál örömtől sugárzó arccal
várta Ausatin rég nem látott gazdáját, ki sietve hajta-
tott hazafelé, ahol szerető szivek türelmetlenül vár-
ták már.

Dobric elé érve, vidám arca elborult, bár Austin
egyre csacsogott s dicsérte Jankow kisasszonyt, Jancsika
hőstetteiről pedig valóságos csudákat mesélt. Lelki sze-
mei előtt havat és vért látott; merengéséből örömkialtás
s a kutyák csaholása zavarta fel. Kernow leugrott s
megölelte gyámoltját. Jancsika szenvedélyesen átkarolta
gyámját s örömben sirt is, nevetett is. Ez alatt a kutya
sem maradt veszteg, hanem ugatással jelenté, hogy ő
is eljött gazdáját üdvözölni.

Erdei virágokkal a kezében, az öröm piros színé-
vel arcán, szemlélte Hermin e jelenetet.

— Isten hozta! — szólt, szeméit Kernowra emelve,
aki barátságos kézzorítással üdvözölte.

— Igen, Isten hozott e kedves kedélyes környe-
zetbe, hol vig arcok fogadnak e gyönyörű szép erdő-
ben! — felel Kernow mosolyogva, bár arcán ép ekkor
felhő surrant át s még szembetűnőbbé tette, hogy meny-
nyit szenvedett ez a sápadt ember.

— Hogy és mint vagyunk az egészségével? —
kérdte Hermin.

a nevezett két író-fejedelmén kívül tudvalevőleg a legelső és legkedveltebb tárcáiról szolgáltatják. A Pesti Hirlap ma kétségbevonhatatlanul legbővebb tartalommal jelenik meg a napilapok közt; napról-napra 20—22—24 oldalt ad (míg a többi lapok rendszeren 16-ot) vasárnaponként pedig 32 oldalnál sohasem kevesebbet, sokszor azonban többet. Elve: mennél több mulatságos közleményt adni, de hasznost és tanulságost sem mellőzni. Rendes előfizetőt külön kedvezményekkel kötelezi le, melyek közt első helyen áll a Pesti Hirlap nagy képes naptára. Ezt az idén is megkapja minden állandó előfizető, teljesen díjtalanul és bérmentve. A Pesti Hirlap naptára az 1898. évre az eddigi évfolyamoknál ismét bővebb tartalmu lesz s a válogatott szépirodalmi olvasmányokon kívül — legelső rangú íróinktól, — ezuttal a közhasznú és tájékoztató rész még sokkal bővebb lesz, úgy, hogy az előfizető, aki ezt a naptárt ajándékkul megkapja, bizonyára többre fogja becsülni bármely ajándék-regénynél vagy almanachnál, melynek — ha egyszer elolvasta — hasznát többé nem veheti. A Pesti Hirlap rendkívüli kedvezményében azonban oly előfizetők nem részesülnek, akik csak az év vége felé fizetnek elő 1—2 hónapra. Az előfizetési díj (félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra egy frt 20 kr., a „Párisi Divat“ hetenkint megjelenő nagy divatlappal együtt egy félévre 9 frt, negyedévre 4 frt 50) a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, V. ker. Váci körut

78.) küldendő, ahonnan megátványszámokat is lehet kérni.

○ Székelyföld. Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület kiadásában Kolozsvárt most jelent meg és ott kapható. Székelyföld. Irta Hankó Vilmos dr. 155 szebbnél-szebb eredeti képpel, mely egyesíti magában minden országtáj és természeti szépségeit, melyek közül egyik-másik valóságos Isten csodája, csoda mint tünemény, csoda mint látvány. A pazar kiállítású diszmunka diszkötésben 5 frt, fűzve 3 frt 50 kr. Rendkívül érdekes, vonzó munka ez, melyet a hazai sajtó a legeismérbőbben méltatott. Különösen az ifjuság merithet belőle hasznos ismereteket. A király és királyné Ő felségeik, valamint a főhercegek e gyönyörű munkát magánkönyvtáraik részére elfogadták.

Törvényszék.

§ Felfüggesztett telekkönyvvezető.

Simonovits Kornél sádsi kir. járásbíró-sági segédtelökkönyvvezető ellen zsarolás büntette, csalás és hamistanu szerzés büncselekményei miatt a pécsi kir. törvényszék 4969/897. B. tő. számú jogerős végzésével a büntetővizsgálat elrendeltetvén, állásától azonnal felfüggesztetett. Helyére Puppics Ede siklósi s. telekkönyvvezető rendeltetett ki, a ki állását már el is foglalta.

§ Az untauglich legény bubánata. Az idei katonai sorozáson történt, hogy Kontra

Ferenc, bedeghi születésű kőműveslegényre a sörházban asszentáló bizottság kimondta, hogy „untauglich.“ Kontra Ferenc azonban — úgy látszik — szeretett volna a császár embere lenni és bubánatában azt cselekedte, hogy — ha már be nem vált katonának — legalább azok közé állt, a kik beváltak. Ez pedig tiltott dolog lévén, Kovács Antal rendőrbiztos vagy háromszor elvezettette a beváltak közül. Ez még jobban elkeserítette az untauglich legényt, a ki elkezdett hepciáskodni. E miatt aztán két rendőr közrefogta s bekísérte a városházához. Mikor azonban a király-utcán a színház elé értek, Kontra Ferenc előrántotta a zsebkését és egyik rendőrré rárohant. Persze hamar lefűlelték s mégis csak betessékelték a városházi kóterbe, honnan kihallgatása után szabadon bocsájtották ugyan, de hatóság elleni erőszak miatt feljelentették a törvényszéknél. A törvényszék a ma megtartott végtárgyaláson egy havi fogházra ítélte a vádlottat, ki az ítéletet azonban megfélebbezte.

§ A nagynéni miatt. Horváth János, valahonnan Szlavóniából felrándult ez évi május 16-án Kiskőszegre, a rokonai látogatására. Kiskőszegen e napon éppen bucsu levén, elment a bucsubálba a nagynénjével, Miklendin Magdolnával. Ahogy javában állt a bál, egyszerre megtámadta Miklendin Magdolnát egy Deresác Markó nevű ember, kivel az asszony vadházasságban élt, de ráunván, otthagya. A faképnél hagyott ekszférjet a csendőrök kivezették a mulat-

— Felépültem már volna valahogy, csak a karom viseli magát még kissé ügyetlenül. De ez szót sem érdemel. Inkább engedje meg, hogy öntől kérdezzem, vajjon jól érezte e magát itten s nem ér e az a szemrehányás, hogy egy fiatal leányt ily zárdai magányba zártam?

— E vadászlak a béke és szabadság paradicsoma a számomra. Szeretem a magányt! Csak egy kívánságom volt még, de ez is beteljesedett!

— Milyen kívánság, miféle óhaja volt, Hermin.

— Hogy minél előbb meggyógyuljon s aztán idejőjjön.

Tekintete gyermekes nyiltzággal csüngött Kernow szemén, arcát pedig előntötte a szemérem pirja.

Kernow látta ezt s az ő arca is szint változtatott.

Tán egy új szerelemnek hajnalpirja volt ez? — Minden esetre több s nagyobb bizalommal mondhatná ki e jelentőségteljes szavakat, melyeket egy téli éjszakán Ottonie fülébe sugott:

— Ismét bizom a szerencsémben!

— Vége. —

Ne kérdezd . . .

Ne kérdezd te barna kis lány,
Hogy az arcom mért halovány!
Miért hervad el a virág,
A melyet titkos féreg rág?

Vagy ha látod, hogy könyezem,
Ne kutasd okát kedvesem!
Miért csordul ki a pohár,
Hogyha színültig megtelt már?

S ha majd egyszer nem sokára,
Kiteritnek ravatalra,
S eltemetnek szép csendesen,
Nyugodj meg benne édesem!

De ne keresd, mi vitt sirba,
Ilyen hamar, ifju korba!
Miért hull alá az ágrul
A levél is, ha megsárgul?!

Göndör Sándor.

ságból s így elejét vették a bajnak. De Horváth János ezzel nem elégedett meg, hanem később a nagynénje apjával elment Deresác Markóhoz, hogy kérdőre vonja, miért támadt rá a nagynénjére. Deresác Markót az udvaron találták s itt veszekedés keletkezett ismét köztük s mikor Deresác menekülni akart előlük, Horváth János a kezében tartott revolverből utána lőtt. Ez esetben is a csendőrség vetett véget, azonban itt már Horváthot elfogták s nem is került többé ki a fogságból. Ügyében ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtagyalást, de mert nem bizonyult be, hogy szándékosan lőtt volna Deresácra, ellene a szándékos emberölés büntetékének kísérlete miatti vádat elejtették s csak közcsend elleni kibágás miatt ítélték el 10 napi fogházra és még 10 napra átváltoztatott 100 frt pénzbüntetésre s mindezt vizsgálati fogsága általi kitöltöttnek vévén, nyomban szabadon is bocsájtották.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 16-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Putnok y Mór volt a mai ülés első szónoka, aki azzal kezdte beszédét, hogy a cukorprémiumból is kitűnik, hogy a kormány a kiegyezési javaslatoknál az osztrák érdekeket támogatja, a gyárosok a fogyasztót és termelőt kizsákmányolják a kartellekkel. Elveti a javaslatot.

Asbóth János konstatálja, hogy a kormány-párt a most folyó vitában következetesen hallgat, elmondja tehát azokat az elhallgatott argumentumokat a javaslat mellett. (Derűtség.) Igenis, szükség van a javaslat elfogadására, mert az inséges milliomos gyárosokon segíteni kell, nehogy jövedelmük közönséges polgári haszonra csökkenjen. (Derűtség.) — Báróságot kapnak igen sokan ezekből az inséges urakból, bizonyára a haza érdekében szerzett érdemeikért. Így van ez helyén; mert ha történelmi nemességünk kiváltságait a haza oltárára letette, azért jöttek közibénk az idegenek, hogy új, modern feudalizmust teremtsenek új kiváltságokkal, minden kötelesség és hazaszeretet nélkül. A keresztény evangélium helyébe az aranyborjú, a rebach evangéliuma lépett; mindezeknél fogva nem fogadja el a javaslatot.

Kálmán Károly motiválja azt a mondatot, hogy „ha a föld isten kalapja, úgy hazánk bokréta rajta.“ Önök oda át ebbe a bokréta répat akarnak belekötni. Ezeréves dicsőségünket nem cukorrépával szereztük. A cukorprémiumos liberalizmus olyan, mint a pióca: kiszívja a népet. Nos hát ezt a pióca egy kissé besózni akarja. Majd egymást követik ezután a derűtséget keltő mondatok. Cukorprémiumot akarnak önök, revideálják inkább az egyházpolitikai törvényeket. Buzduljanak, vagy pusztuljanak... Folytonos derűtség kíséri minden mondatát, ami legkevésbé hozza zavarba a szónokot, megvárja, míg kissé lecsillapodik a nevetgélés. Ne kacagjanak — ugymond — hanem veszszenek; mikor már ő is megunt a állandó derűt

séget, amely kifejezéseért elnöki rendreutasításban részesült.

Visontai Soma: A kihágási törvényben van paragrafus az árakat lelicitáló árverési hyena zsidók ellen. A pénzügyminiszter nem ilyen hyena zsidó; (Derűtség.) de mégis pártolja a nagyszabású hyenákat, a kartelleket. Nem fogadja el a javaslatot.

Hir szerint Bánffy b. miniszterelnök a hétfői ülésben benyújtja a tanácskorási idő meghosszabbítására vonatkozó javaslatát.

TÁVIRATOK.

— **Téglagyári munkások sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az óbudai téglagyári munkások egy része már tegnap munkába állott némelyik gyárban, de a sztrájkolók rábeszélésére pár órai munka után újra távoztak.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége a király, a királyné társaságában tegnap Bécsből Ischlbe utazott.

— **Az özvegy trónörökösné Oroszországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stefánia özvegy trónörökösné ez idő szerint Oroszországot utazza be. Legközelebb ellátogat a Volga vidékére, a Kaukázusba és Krimbe.

— **Békés uton elintézték ügyek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Pichler Győző és Kis József közt fölmerült ügyet békés uton elintézték. Hasonló elintéztést nyert a Szalay Mihály és Csávolszky Lajos szerkesztők közt fölmerült ügy is, midőn az utóbbi provokáltatta az előbbi a „Magyar Estilap“-ban megjelent cikk miatt, mely a Fortuna aranybánya-részvénytársaság ügyeit szellőztetve, nem a leghizelgőbb módon nyilatkozott Csávolszkyról.

— **Ujságíró az oroszlan-ketrecben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este Budapesten a Kremser-cirkuszban Fröhlich János hirlapíró, a „Nemzet“ belmunkatársa, bement az állatszelistító grófnővel az oroszlan-ketrecbe s ott egy pezsgős pohárral koccintott vele.

— **Sztrájk Mohácson.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mohácsi gőztéglagyárban 350 munkás megkezdte a sztrájkot.

— **Badeni gróf bukása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni osztrák miniszterelnök helyzete napról-napra tarthatatlanabb. A lengyel klub tagjai is áskálódnak ellene, akik haragusznak rá, a miért a cseheknek kedvez, míg a lengyeleket elhanyagolja.

— **Diplomaták konyhája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagykövetek Perában tegnap gyűléseztek, mely alkalommal Tefik basa közölte, hogy kormánya hozzájárul a nagykövetek határozataihoz s így az előnyös megoldás a béke tekintetében legközelebbre várható.

— **A szerb egyházi kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brankovics patriárka megnyitójában különösen hangoztatta a közös haza érdekeit.

Nyilt-tér.*)

Nyilatkozat.

Több évvel ezelőtt a mohai Ágnes-forrás ásványvizet izleltem meg, mely nekem giesshübli helyett lett ajánlva. Én, mint nagymérvű gyomor- és bélhurutban szenvedő beteg, tartózkodva hittem annak, de rövid idő alatt csakugyan meggyőződtem, hogy a két víz használata között nem létezik különbség, azóta az Ágnes-forrás vizének vagyok fogyasztója, s mondhatom, hogy ha a bort idegen helyen Ágnes viz nélkül vagyok kénytelen használni, az emésztés rendetlensége azonnal beáll.

A mohai Ágnes-forrás vize, mint kellemes italu ásványviz s különösen mint gyógykezelési viz iránt teljes elismerésemet nyilvánítom.

ROLFF KAMILLO.

jószágigazgató Tura (Pest. m.)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Valódi

hegyi borok.

Tisztelettel tudatom a n. t. közönséggel, hogy nálam a Mühlher-féle elismert

kitűnő borok

literes és félliteres palaczkokban jutányos árért kaphatók.

Rözge István

Pécsett, Kilmó-utca 21. sz.

Borügynök

kerestetik 56 hektó, 2—5 éves saját termésű **finom siller** eladásához. Czim a kiadóban.

Báthory-utczában

egy ház

kerttel, kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Hivatalos próba után 13 próbásnak bizonyult ezüst étkészletek u. m.:

Leves, tejmerő; ragout-, compot-, fagyalt-, evő-, kávé-, mocca-, kanalak; asztali, csemege vellák; saláta-, hal-, pecsenye-készletek a legolesőbbra szabott gyári árak mellett, legszebb kivitelben.

Monogrammok vésése ingyen.

Egy elkülönített osztály a felsorolt tárgyakat valódi berndorfi chinaezüst és alpacca-ezüstben tartalmazza, mely utóbbiak ezüstfelületének 25 éven át való tartósságaért jótállás nyujtaik.

I. minőségű:

1 drb. levesmerő	4 frt 80 kr.	12 drb. asztali francia vella	15 frt — kr.
1 „ tejmerő	2 frt 70 kr.	12 „ kés	15 frt — kr.
1 „ ragont-kanál	3 frt 60 kr.	12 „ kávé kanál	8 frt — kr.
12 drb. evőkanál	15 frt — kr.	12 „ mocca- „	5 frt 80 kr.

Nagy választék keresztelési ajándékokban.

Czég fenáll 1852. év óta

SCHÖNWAALD R.

órás és aranyműves város épület, király fő-utca.

Kenyérkosár gazdagon vésve diszaranyozással 7 frt.

Angol névjegy tartó dusan aranyozva barocc véséssel 6 frt.

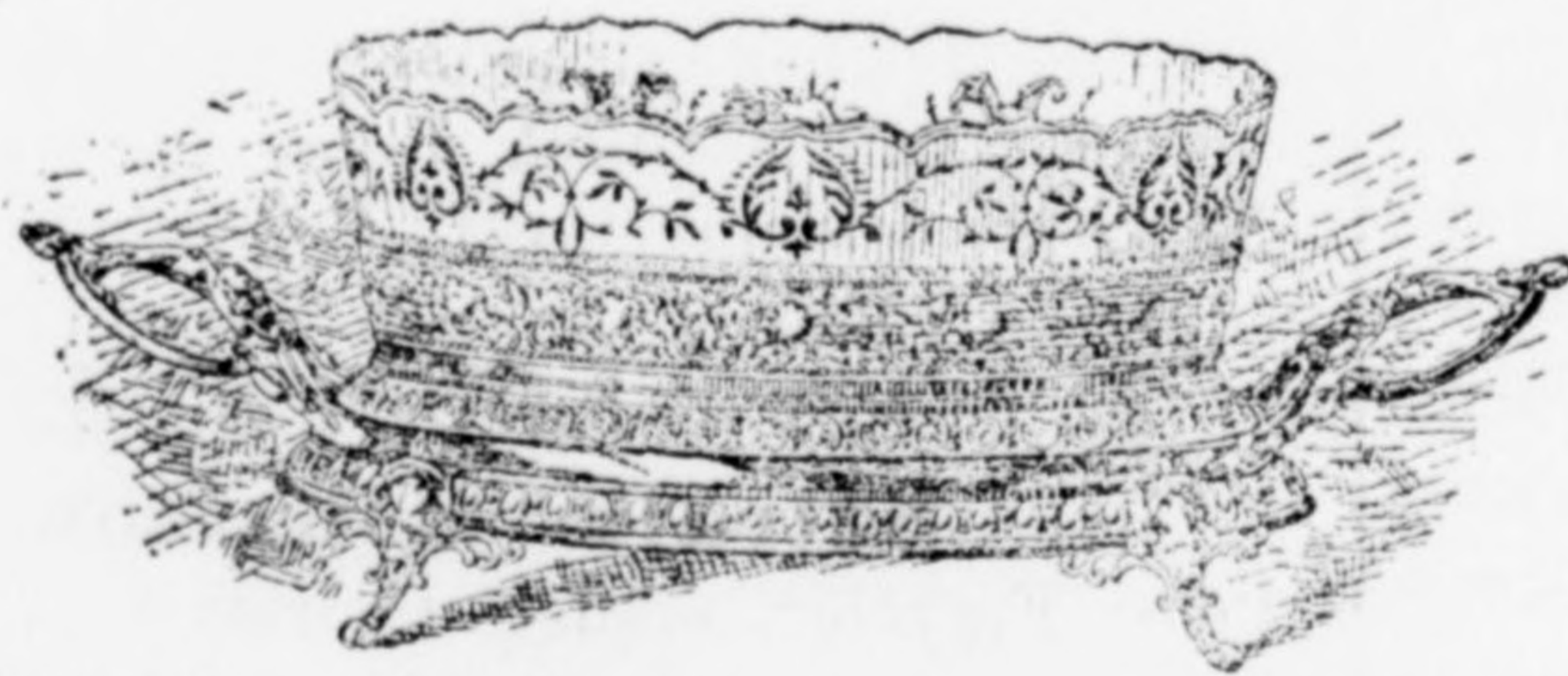
Templomj kelyhek 12 frttól 60 frtig.

Mocca készlet legszebben kidolgozva 14 frt.

Gyümölcskosár kagylóalakban gazdagon aranyozva 14 frt.

Gyümölcs- és virágtartó a lediszebben kidolgozva 12 frt.

Feszület tartós és csinos kivitelben 10 frt.

Gyümölcs állvány 30 - 40 ctmt. magas a legszebben dolgozva 12 frt.

Gyümölcstartó-állvány 12 frt.

Tortatálczák a legszebben kiállitva, gazdag választékban 4 frttól 10 frtig.